

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 247/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Cyrila Poláka, bytom Š., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., ktorou namietal porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a princípu prezumpcie neviny podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/02 v spojení s postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 2/04, za účasti Okresného súdu Topoľčany a Krajského súdu v Nitre, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Cyrila Poláka o d m i e t a ako oneskorene podanú.

Odôvodnenie :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júna 2004 doručená sťažnosť Cyrila Poláka, bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj princípu prezumpcie nevinoty podľa čl. 50 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Topolčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/02 v spojení s postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 2/04.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti vydal tento nález:

„Konaním Krajského súdu v Nitre v trestnej veci sťažovateľa vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1 To 2/2004 a na Okresnom súde v Topolčanoch pod sp. zn. 1 T 87/02, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva sťažovateľa podľa článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (prezumpcia nevinoty).

Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 2/2004 zo dňa 18. 2. 2004 a rozsudok Okresného súdu v Topolčanoch č. k. 1 T 87/02-198 zo dňa 31. 10. 2003 sa zrušujú.“

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ o. i. opísal skutkový stav a dôvody, o ktoré opiera svoju sťažnosť, uvádzajúc, že:

„Sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu v Topolčanoch č. k. 1 T 87/02-198 zo dňa 31. 10. 2003 uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov

s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky.

Proti tomuto rozsudku sa sťažovateľ odvolal. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 1 To 2/2004 dňa 18. 2. 2004.

Rozsudok odvolacieho súdu bol sťažovateľovi doručený dňa 20. 4. 2004.“

Ďalej sťažovateľ uvádza, že sa domnieva, že: „... v konaní v jeho trestnej veci bol porušený článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (...). Takto došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu (aj porušenie článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd).

V tejto súvislosti bol porušený aj článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (...).

Porušenie ústavných práv sťažovateľ vidí v tom, že súd sa nevysporiadal s obranou sťažovateľa a pri posudzovaní viny vychádzal iba z dôkazov, ktoré svedčili proti nemu, s dôkazmi svedčiacimi v prospech sťažovateľa sa nevysporiadal a nebral ich do úvahy.

Súdy nemôžu preferovať iba tie dôkazy, ktoré potvrdzujú ich predpokladanú skutkovú verziu, nemôžu prispôbovať dôkaznú situáciu podľa svojej úvahy.

Toto malo za následok rozhodnutie porušujúce ústavné práva sťažovateľa.“

Sťažovateľ ďalej podrobnejšie uvádza dôvody neústavnosti postupu označených všeobecných súdov poukazujúc na to, že „Súd (...) neuviedol prečo vidí v posudzovanom skutku aj to, že ho sťažovateľ spôsobil porušením dôležitej povinnosti“. Pripomína tiež, že „Súd (okresný i odvolací) pri svojom rozhodovaní zohľadnil dôkaz, ktorý podľa Trestného poriadku nemôže slúžiť ako dôkaz“.

Podľa sťažovateľa sa „Súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal dôsledne s existujúcim skutkovým stavom a niektoré výpovede precenil resp. iné podcenil“. Zároveň sťažovateľ namietá, že okresný súd aj odvolací súd porušili zásadu in dubio pro reo.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podrobnejšie podmienky konania o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nesplnenie niektorej zo všeobecných alebo osobitných podmienok konania o sťažnostiach ustanovených v citovaných ustanoveniach zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a skúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa malo v danom prípade dôjsť napadnutým postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 87/02 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 2/04.

Z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 1 T 87/02, ktorý si ústavný súd vyžiadal, vyplýva, že krajský súd rozhodoval na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2004 o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 87/02 z 31. októbra 2002. Zo zápisnice z verejného zasadnutia vyplýva, že na ňom bol prítomný sťažovateľ, ako aj jeho právny zástupca. Z doložky právoplatnosti vyznačenej na označenom rozsudku okresného súdu ústavný súd zistil, že tento v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 1 To 2/04 nadobudol právoplatnosť 18. februára 2004, a to bez ohľadu na skutočnosť, že označený rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený až 20. apríla 2004.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02). Ako už bolo uvedené, jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažovateľ, ktorý bol v konaní pred všeobecnými súdmi kvalifikovane zastúpený obhajcom od 18. februára 2004 (dátum konania verejného zasadnutia, na ktorom bol vyhlásený rozsudok), vedel, že rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu v jeho trestnej veci nadobudol právoplatnosť v deň konania verejného zasadnutia [§ 139 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Prihliadajúc na kogentnú lehotu, v ktorej je nutné podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd dospel k názoru, že sťažnosť bola v danom prípade podaná oneskorene. Ústavný súd pripomína, že nie je možné uvažovať o alternatíve počítania lehoty na podanie sťažnosti od doručenia druhostupňového rozhodnutia, pretože takéto počítanie lehoty by sa uplatnilo len vtedy,

ak by rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňom doručenia, avšak v danom prípade tomu tak nie je.

Poukazujúc na uvedené závery o oneskorenosti podania sťažnosti rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z uvedeného dôvodu odmietol pri jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004